

**Stummer Krisztina (PTE):**

***A hazai női felső kereskedelmi oktatásról kialakult kép összehasonlítása a korszak nőképével***

*Kulcsszavak: nőkép, 20. század első fele, szakoktatás*

A 20. század első felének nőideálját nagyban meghatározta az a hosszú múltra visszatekintő gondolat, miszerint a nők legfontosabb szerepe és erénye, hogy jó anya, jó feleség és jó háziasszony váljon belőlük. Elvárásként fogalmazódott meg velük szemben a mély vallásosság, a közügyektől való tartózkodás, valamint, hogy lehetőségeikhez mérten a lehető legkorábban kössenek házasságot. Biológiai, fizikai és lelki adottságaik alapján úgy ítélték meg, hogy a férfiak teljesítőképessége alatt maradnak. Ennek figyelembevételével a 20. század elejének leányiskolái nagy gondot fordítottak a női lelkületnek megfelelő tantárgyak oktatására, így tantervükben a kézimunka oktatása, a háztartástani, illetve gyermekgondozási ismeretek is helyet kaptak. A női intézmények tanulmányi ideje rövidebb volt, tananyaguk pedig a fiúiskolákénak töredékét kínálta. Ennek a korszaknak az új intézménytípusa a női felső kereskedelmi iskola. Az új mobilitási csatornát kínáló intézmény egyidejűleg biztosította növendékei számára a lehetőséget, hogy általános és szakmai ismereteket szerezzenek. Különlegessége, hogy szervezetében és tantervében a kezdetektől megegyezett a fiúiskolákéval, fejlődésük párhuzamosan történt; ezáltal az intézménytípus rendkívül vitatottá vált. Jelen előadás célja megvizsgálni, miként illeszkedett a társadalom női felső kereskedelmi iskolákról alkotott képe a korszak nőideáljához és a nőkkel szemben elvárt szerepekhez. A vizsgálat során sajtótermékekre (Családi Lapok, Kereskedelmi Szakoktatás, Magyar Pedagógia, Vasárnapi Ujság stb.) támaszkodva jártuk körül a témát.